

Deklica Sonja poletne počitnice preživlja pri babici v gozdu. S prijateljem Simonom kot prava gozdna pustolovca odkrivata razburljive stvari. Spoznata, da ni pomembno, katero drevo je v čem najboljše, ampak da so najmočnejša vsa skupaj. V slogi je moč!

RAZVOJ SISTEMA MONITORINGA GENETSKE PESTROSTI GOZDNEGA DREVJA

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

GOZDNI DNEVNIK

BESEDILA: MAŠA OGRIZEK

ILUSTRACIJE: SLAVICA DANIČ

INTERAKTIVNA
KNJIGA

Knjiga, ki jo držiš v rokah, je čarobna.
Če slediš spodnjima korakoma, oživi!

1. Na App ali Play Store poišči aplikacijo BigForest

in jo zaženi

2. V knjigi z napravo poišči in poskeniraj vse strani, ki vsebujejo logotip **BigForest** - tam te čaka presenečenje!

Uživaj v zakladih, ki se skrivajo v gozdu!

sobota,

NAJBOLJ KUL DAN NA SVETU!!!

Končno je konec šole! Komaj sem zdržala. Kadar zunaj sije ☀ se v razredu počutim kot v zaporu. No, včasih se tako počutim tudi, ko je vreme grdo. Hočem ven, na zrak, pod krošnje dreves! In želja se mi je uresničila 😊.

Oči me je za počitnice pripeljal k babi Franji v njeno kočo sredi gozda.

Babi me nikoli ne vpraša, kakšna sem bila v šoli. Še sreča!

Pravi, da je najboljši učitelj življenje. Saj ko bi ga le imela!

Pa moram cele dneve tičati za zvezki in knjigami. Babi se včasih šali: Kaj je bilo prej - drevo ali knjiga? Naj to dopove učiteljici za slovenščino, ki je prepričana, da se vsa modrost skriva v knjigah.

Babi mi ob koncu šolskega leta vedno podari kakšno fino darilo. Letos mi je dala tale zvezek, na katerega je s svojo starinsko pisavo napisala GOZDNI DNEVNIK. v dnevnik bom zapisala vse, kar se mi bo čez poletje dogajalo tu v gozdu.

nedelja, RECIKLIRANJE

Babi je dnevnik naredila sama. v kuhinji ima pod mizo staro košaro, v kateri zbira odpadni papir. vedno shrani tudi nepopisane liste, ki ostanejo v mojih šolskih zvezkih. Nekateri listi v dnevniku so že porumeneli, saj so še iz očkovih starih zvezkov.

Hihi, vidim, da je tudi oči med poukom rad risal hecne možičke, tako kot jaz.

Jaz najraje rišem svoje male prijatelje:

vse zvezke imam pokracane z njimi. učitelj mi zaradi tega non-stop težijo. Razen prfokse za biologijo, ki obožuje naravo in je presrečna, da se sploh še kdo zanima za drevesa. Moji neumni sošolci nenehno buljijo v svoje mobije in računalnike. Sploh ne gredo iz sobe. In nimajo pojma o drevesih! večina jih ne ve niti tega, da ŽIR raste na BUKVU, ŽELOD pa na HRASTU. katastrofa!

No, saj bi tudi jaz dosti manj vedela o gozdu, če ne bi vse od malega prihajala k babici v gozd. Pa vendar - lahko bi vsaj poiskali fotke na netu, če se jim že v gozd ne ljubi iti.

torek,

PRIVATELJI ALI SOVRAŽNIKI?

Žjutraj sem se takoj, ko sem pojedla zajtrk, odpravila na obisk na Hrastovo stezo 7, da obiščem žirka, želodka, Češ in Njo, Bora in Jelko ter ostale prebivalce bloka. Celo večnost jih že nisem videla in sem jih totalno pogrešala. A ko sem prispela pod stari hrast, me je čakalo presenečenje. Pravi šok! Razšli smo se kot prijatelji, zdaj pa sploh ne govorijo drug z drugim! Komaj sem izvela iz njih, kaj se je zgodilo. Nato sem iz posamičnih zgodbic poskušala sestaviti celoto.

Kje naj sploh začnem? žirko in želodek sta na smrt skregana z Borom in Jelko. Zakaj? Ker sta prva dva listavca, druga dva pa iglavca. Halo?! To je vendar jasno kot beli dan! v čem je fora? želodek in Bor sta letos začela obiskovati prvi razred gozdne šole. Pri drevesologiji so se učili o razlikah med listavci in iglavci. Ne vem, kaj natančno jim je predavala učiteljica, sova Hu-hu. A zagotovo ne tega, kar trdita Bor in želodek.

Hrastova steza 7

FOTKA JE NASTALA MED LANSKIMI
POČITNICAMI - TAKRAT SMO BILI VSI BFF!
ZDAJ PA SO VSI FSB - FUL SKREGANI
BUTLJI! KAKŠNA BEDA!!!

petek,

KDO JE LUZER?

Bor pravi, da so iglavci carji, listavci pa luzerji. Želodka draži, da so iglavci veliko starejši od listavcev. In se baha, da imajo iglavci tudi pozimi bujno grivo, medtem ko začnejo listavcem jeseni odpadati lasje, dokler niso čisto plešasti. Tudi želodek mu ne ostane dolžan. Pravi, da so goli listavci bolj odporni kot iglavci, ker jim težak sneg in led ne moreta do živega. Poleg tega se vsako pomlad na novo olistajo in na sebi nimajo vedno istih smrdljivih iglic. Hm, kateri od njiju ima prav?

Doma sem za mnenje vprašala še babico. Najprej je zgolj zmajala z glavo, da gozdna bitja, kot kaže, niso nič boljša od ljudi. Namesto da bi se veselili drugačnosti, se nenehno primerjamo in tekmujeemo med seboj. Ampak se je kmalu pomirila. Pravi, da sta Žirko in Želodek še otroka, in imata pravico, da se otročje obnašata. Potem mi je povedala nekaj zanimivih stvari o iglavcih in listavcih. Jih bom kar tukaj zapisala, preden vse pozabim.

$$\frac{2x-5}{3} = 5 + \frac{1-3x}{2} \quad x = ???$$

IGLAVCI

- prvič so se pojavili pred približno 300 milijoni let
- v iglicah je pozimi sredstvo proti zamrzovanju
- površina iglic je prevečena z debelim slojem voska
- tudi smreke, bori in jelke menjavajo iglice (a ne vseh naenkrat!)
- macesen jeseni odvrže vse svoje iglice

LISTAVCI

- prvič so se pojavili pred približno 100 milijoni let
- jeseni se njihovi listi obarvajo rumeno, rjavo in rdeče, nato pa odpadejo
- vsako pomlad posamezno drevo tvori več sto tisoč listov
- debla in veje so oblikovani tako, da ublažijo sunke vetra

nova beseda : ZIMZELEN

= ČE SI VSE LETO ZELEN (TAKO KOT VEČINA IGLAVCEV)

nedelja,

MRAVLJE IN KRAVE

Joj, včeraj sem zaspala, zato nisem do konca napisala, kdo vse je skregan v bloku na Hrastovi. Tudi hišnik Glivar in mravlje iz pritičja so na bojni nogi. Vsega pa so krive krave, pardon, uši, ki naj bi popolnoma umazale fasado bloka. Tako vsaj trdi Glivar. Ah, zapleteno je, naj začnem na začetku.

Pomladi so se v krošnji starega hrasta naselile listne uši, ki iz žil na listih pijejo sladek drevesni sok. Tisto, česar ne prebavijo, pa izločijo na drugi strani. Zato na deblo in veje ter na tla pod drevesom pada lepljiv dež, zaradi katerega se hišnik Glivar jezi. In kaj imajo z vsem tem mravlje? Mravlje branijo uši pred pikapolonicami in drugimi plenilci, ki bi jih z veseljem požrli. Zakaj že? Babi mi je pojasnila, da imajo mravlje rade sladek sok, ki ga srkajo neposredno iz zadka uši. Fuuuu! Babi mi je razložila, da so uši za mravlje nekaj podobnega kot krave za nas. S tipalkami »žgečkajo« uši, kar jih sili, da se »polulajo».

OMG.

Dobro, da nisem mravlja! Grozno, da piješ lulanje druge živali. Nikoli!

Babi me je dražila, da sem ga zjutraj pojedla namazanega na kruh.

KAJ???!!!!

Šele danes sem izvedela, da tudi čebele posesajo sladke kapljice in jih odnesejo v panj, tam pa jih spet izbijuvajo in predelajo v temni gozdni med. Lulanje IN bruhanje!!! Pa pravijo, da je hitra prehrana nezdrava. Babi se je smejala in mi svetovala, naj si vsega ne predstavljam tako dobesedno.

Prepričevala me je, da je gozdni med zelo zdrav. No, mislim, da ga vseeno nekaj časa ne bom jedla!

ponedeljek,

GOZDNI INTERNET

Hišnik glivar je zaradi uši čisto ponorel. In zdaj se maščuje tako, da je stanovalcem bloka prekinil internetno povezavo. Dobesedno odrezani so od novic. Nič ne pomaga, da ga rotijo, da s tem ogroža vse, saj ne bodo pravočasno obveščeni o morebitnih nevarnostih. Midve z babi v koči tudi nimava WiFi-ja, a ga prav nič ne pogrešam. No, fino bi bilo kdaj po internetu poklepetati s Simonom. Prav Simon mi je pojasnil, da obstaja tudi nekakšen gozdni internet. Znanstveniki mu pravijo »gozdno talno medmrežje« ali po angleško »wood-wide-web«. Tanke niti, ki jih glive na gosto razpredejo po zemlji, delujejo kot optična vlakna interneta. Po njih se drevesa med seboj obveščajo o novostih, nevarnostih, dobrotah in sosedih. Noro!!!

HIFE = NEŽNE, MIKROSKOPSKO MAJHNE CEVASTE NITI,
IZ KATERIH SO SESTAVLJENE GLIVE

NE POZABI!!!

- gost preplet hif gliv se imenuje podgobje ali micelij.
- v čajni žlički gozdne prsti je več metrov hif
- podgobje je lahko staro tudi do 500 let

Zvečer sem razmišljala o maščevanju hišnika glivarja, ki je zaradi spora z mravljami zaprl ventile. To je ful bed, saj si sosednja drevesa prek prepleta gliv ne izmenjujejo zgolj informacij, temveč tudi hrano. Poleg bloka na Hrastovi stezi 7 je na 8-ki zelo star hrast, ki se zadnje čase suši. Mogočen hrast, v katerem prebivajo moji frendi, mu dovaja hrano, ki jo potrebuje, da ne bo čisto shiral. Tudi jaz kdaj nesem juhico, ki jo skuha mami, naši sosedi, ki živi čisto sama. In ko se pozdravi, nam v zahvalo prinese

kozarec domače marmelade.

Ful lepo se mi zdi, da si drevesa pomagajo. In totalno idiotsko je, da sta se Žirko in Želodek skregala z Borom in Jelko. In hišnik glivar z mravljami. Pojma nimam, kaj naj storim, da bi se spet pobotali. Kmalu grem na obisk k Simonu, morda se skupaj česa pametnega domisliva. Saj za to pa so frendi!

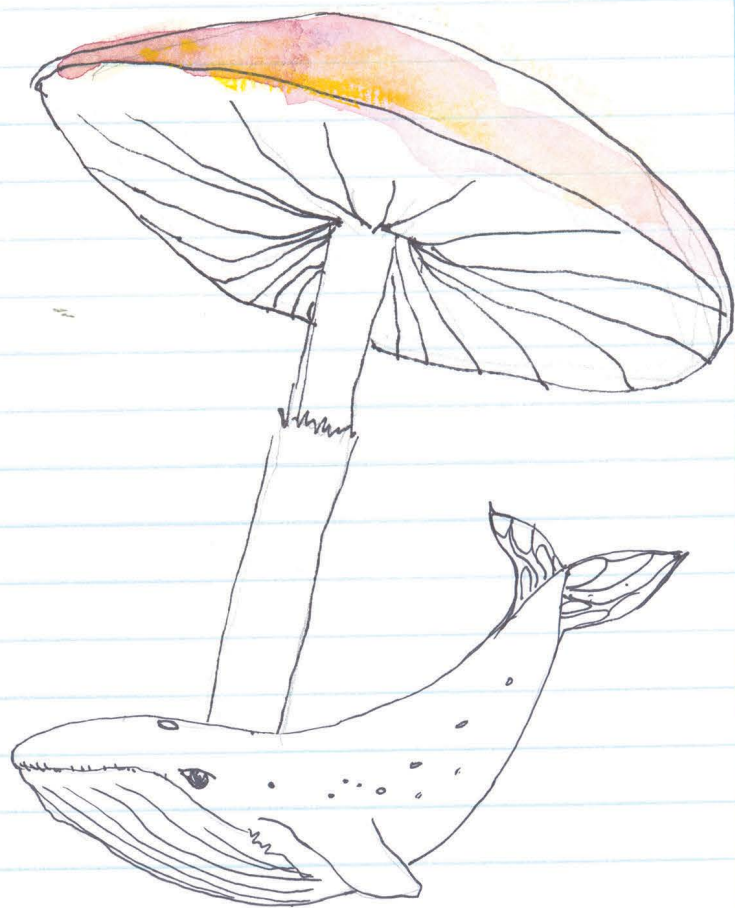
torek, DREVESNI DENAR

Zaradi skreganih butljev sem bila zadnje dni čisto iz sebe.

Babi me je pomirila, da bo glivar odprl ventil, ko bo lačen. To bo po moje prav kmalu, saj zelo rad je, hihi. Pa še številčno družino ima. Čisto sem pozabila, da glive niso sposobne fotosinteze, zato si ne morejo same proizvajati hrane. Babi se heca, da nimajo svojega vrtička, ampak morajo vso hrano kupiti v trgovini. In s čim plačajo drevesom?

Babi mi je razložila, da glive drevesom vrnejo uslugo tako, da jim pomagajo črpati dragocen dušik in fosfor iz tal. Poleg tega glive filtrirajo tudi škodljive težke kovine in so celo kot nekakšen zdravstveni servis, ki odganja napade bakterij in »ta slabih« gliv. Noro!!! Vidim, da glivar ni samo hišnik, ampak tudi bolničar in računalničar. Torej si on in njegova družina zares zaslužijo sladko nagrado. Zato pa ima tako okrogel trebušček, hihi.

sreda: GOBA AL KIT?

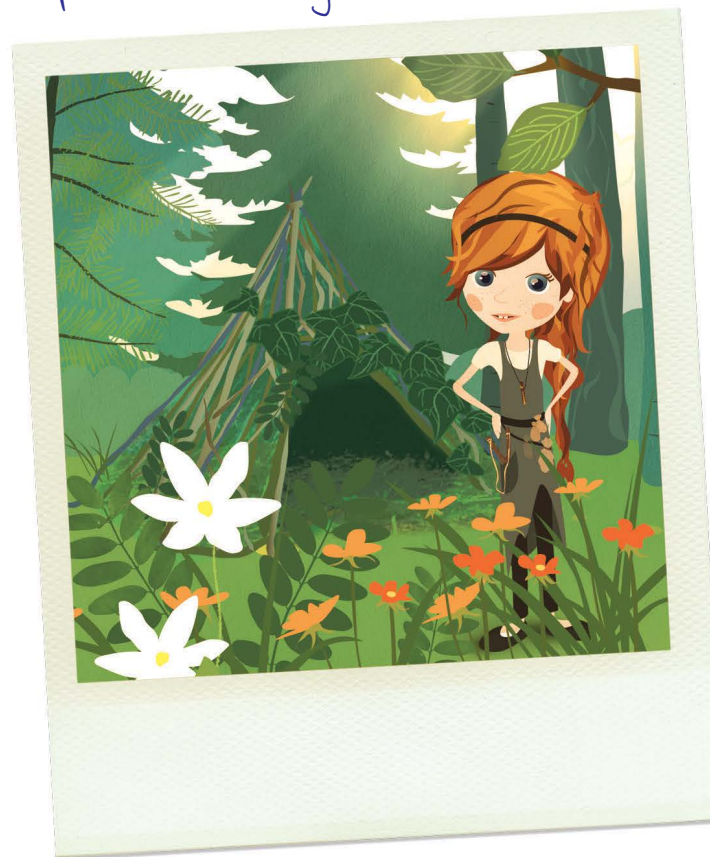

Imam najboljšo uganko za Simona! On je nor na take stvari. Evo jo: KATERA SO NAJVEČJA BITJA NA SVETU? Kar vidim ga, kako bo bahavo odgovoril, da je to SINJI KIT. Ampak pravičen odgovor so GLIVE!!! Največje so lahko razraščene na več kvadratnih KILOMETRIH in so stare več TISOČ let. Ludnica!

petek, SOBA IZ VEJ

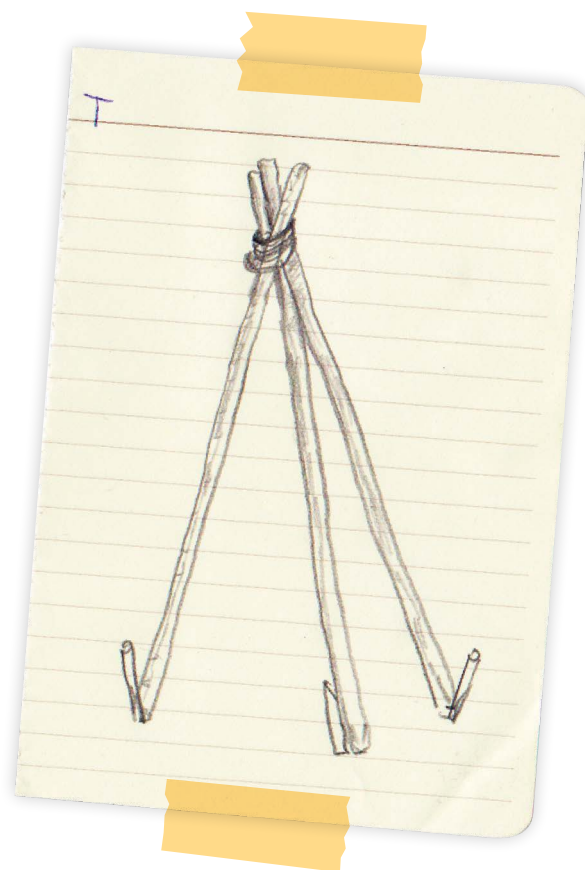
Nekaj dni sploh nisem imela časa pisati v svoj gozdni dnevnik, ker sem imela toliko dela!

Babi mi je dovolila, da si pred kočo postavim šotor iz vej. Ko sem bila na obisku pri Simonu, sva skupaj poiskala načrt na netu. Naslednji dan pa sva se lotila dela. Šotor je fenomenalen! Po mojem bi zmagala na vsakem taborniškem tekmovanju. Zdaj imam končno svojo sobo in svoj mir! No, saj spim še vedno pri babi v koči, ampak v šotoru pa berem, rišem in pišem v dnevnik. V šotoru imam spravljeno tudi vso svojo raziskovalno opremo. Pravo bogastvo!

Na najin šotor sem
ful ponosna!
Fotko sem naredila
s svojim polaroidom,
nikamor ne grem
brez njega!

NAČRT ZA ŠOTOR IZ VEJ

OBVEZNA OPREMA GOZDNE PUSTOLOVKE

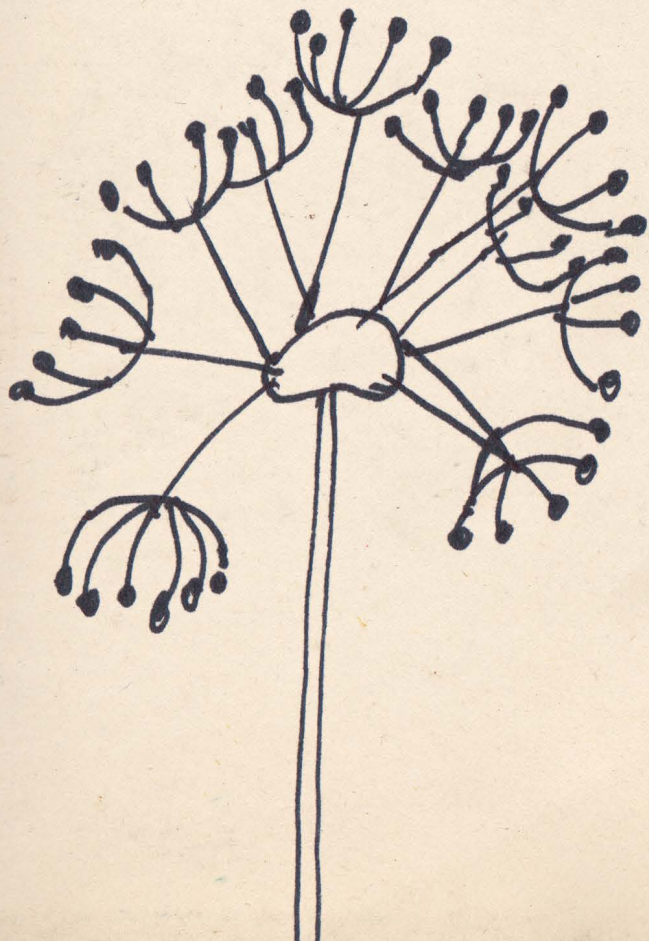
IMAM:

- ☒ BATERIJA
- ☒ FOTOAPARAT (POLAROID)
- ☒ DALJNOGLED
- ☒ KOMPAS
- ☒ KOŠČEK VRVI
- ☒ PLATNEVE VREČKE
- ☒ FRAČA
- ☒ POVEČEVALNO STEKLO
- ☒ SPALNA VREČA
- ☒ ŽEPNI NOŽEK
- ☒ PLASTENKA Z VODO
- ☒ POSODA ZA HRANO, VILICA, ŽLICA
- ☒ PINCETA
- ☒ ZAŠČITA PRED KLOPI
- COBLEKA Z DOLGIMI ROKAVI, KAPA
- IN RAZPRŠILO PROTI KLOPOM

MANJKA:

- ☐ - ZEMLJEVID
- ☐ - ŠKORNJI
- ☐ - ANORAK

3. TEDEN POČITNIC

sobota, BRATCI IN SESTRICE

Doma si moram sobo deliti s sestro Tinkaro. Jaz bom kmalu stara dvanajst let, ona pa je šele tri. Vedno mi kraca po šolskih zvezkih in me moti, kadar se pogovarjam s Simonom po internetu. Tudi dnevnik bom morala dobro skriti, da mi ga ne uniči! Kdo si je izmislil mlajše bratce in sestre?! Oči mi že celo večnost objublja, da mi bo v kabinetu, kjer je imel včasih svojo pisarno, uredil sobo. Ampak je še vedno do stropa natrpana s knjigami in papirji. No, vsaj tu v gozdu imam mir.

Zdaj bo tudi Simon dobil bratca ali sestro. To mi je zadnjič povedala njegova mami in se zraven božala po velikanskem trebuhu. Joj, kako osladno! Kako pa je s tem pri drevesih? Koliko »otrok« ima eno drevo? Moram vprašati babi. Še prej pa si moram nujno izmisliti skrivno geslo za vstop v šotor. Nekaj, česar ne šteka vsak dojenček. Nekaj, kar razumejo samo gozdne pustolovke in pustolovci.

SKRIVNO GESLO:

KAMBN

nedelja, DREVESNI OTROCI

Danes mi je sova Hu-hu natančno razložila, kako je z otroki pri drevesih. Če povem po pravici, nisem vsega štekala. Je precej zakomplicirano. Si bom zapisala samo, kako je pri hrastu in bukvi, ker si tam lažje predstavljam, saj poznam žirka in želodka.

Mene je imela mami pri 25, Tinkaro pa pri 34 letih. Za žensko je dokaj običajno, da ima otroke pri približno tridesetih. No, žirkova mama Bukev pa je bila stara 100 let, ko je žirka in njegove bratce jeseni stresla iz svoje košate krošnje. OMG - mamica pri stotih! Ampak ker lahko bukke dočakajo več kot 300 let, pravzaprav sploh še ni bila starka.

Ampak to še ni vse! Bukev in hrast imata lahko „dojenčke“ - se pravi žir in želod - vsakih nekaj let. Bukev v povprečju vsakih pet let, hrast pa na dve do tri leta. Vsaka bukev ali hrast ima lahko več 10.000 malih žirkov ali želodkov v enem letu. Pri ljudeh je pa kao ful novica, če ima ženska trojčke. V celem drevesnem življenju je to več kot milijon »dojenčkov«! Kar pomeni, da bi žirko in želodek LAHKO imela več kot MILIJON bratov in sester. To je noro! Jaz pa se pritožujem zaradi ENE sestrice.

ponedeljek,

VETER IN ČEBELICE

Ko sem babi pripovedovala o drevesnih dojenčkih, mi je rekla, da se morava pogovoriti o čebelicah. Začela sem se smejati in ji povedala, da vem, kako nastanejo otroci! Samo še tega mi je manjkalo, da bi mi začela predavati o štokljah. Ampak babi mi je potem zares razlagala o čebelicah! in o vetru. Preden na bukvi ali hrastu zrastejo mali »dojenčki«, morata namreč najprej cveteti in biti oprášena. Bukvi in hrastu pri tem pomaga veter, nekaterim drugim drevesom pa čebelice.

Jo, mal je zakomplicirano.

Bom narisala miselni vzorec, da si bom lažje zapomnila:

Evo, drevesa lahko delimo na:

ENO DOMNA - imajo moške in ženske cvetove na istem drevesu

DVO DOMNA - imajo moške in ženske cvetove na različnih drevesih

Druga delitev je pa na:

VETROCVETNA - oprášujejo se s pomočjo vetra

ŽUŽKOČVETNA - oprášujejo se s pomočjo žuželk, zlasti čmrlejev in čebel

torek,
ZALJUBLJENCI

Jaz si to predstavljam tako, da pri nekaterih drevesih moški in ženske živijo v isti hiši, pri drugih pa v eni hiši živijo le ženske, v drugih pa le moški. In zaljubljeni se potem ne obiskujejo s kolesi ali avtomobili kot mi, ampak na krilih vetra ali žuželk. Frajerji! In potem čez čas zrastejo dojenčki. No, saj je kar podobno kot pri ljudeh, hihi.

Babi mi je razložila, da je fino, če so si „zaljubljena“ drevesa med seboj čim bolj GENETSKO RAZLIČNA. Ali bolj simpl. povedano: bolje je, če niso v bližnjem sorodu!

Si bom skicirala, kako je pri posameznih drevesih.

Pri gozdnih drevesih prevladujejo enodomna in vetrocvetna. No, saj res ni prav dosti čebel v gozdu.

BUKEV - enodomna, vetrocvetna

HRAST - enodomna, vetrocvetna

BREZA - enodomna, vetrocvetna

JELKA - enodomna, vetrocvetna

DIWA ČEŠNJA - enodomna, žužkocvetna

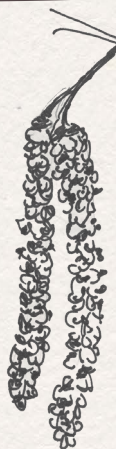
JAVOR - enodomen, žužkocveten

Pa še nekaj zanimivega sem danes izvedela!
veverica Brž mi je povedala, da pri leski niso užitni
le lešniki, ki jih ona obožuje.

Ljudje si lahko pripravimo okusno in **FUL ZDRAVO** malico tudi iz
mačic. Najprej sem bila prepričana, da me zeza, ampak mi je
babi potrdila, da je res.

Pa še recept mi je povedala.

LESKOVE MAČICE V ČOKOLADI:

- Naberemo mlade leskove mačice
- Vsako mačico (surovo) dobro prepojimo
z raztopljeno čokolado
- Čokoladne mačice položimo na peki papir in jih
damo za nekaj časa, dokler se čokolada ne strdi,
na hladno mesto.
- Po želji jih potresemo s kokosom in hladne
postrežemo.

ZANIMIVOST:

100 g SUROVIH MAČIC IMA PRIBLIŽNO 100 mg VITAMINA C, KAR JE
VEČ KOT DVAKRAT TOLIKO KOT LIMONE!

sreda, **SMRTNO NEVAREN VRTEC**

Tudi ko drevesni zaljubljeni odcvetijo in se njihovi dojenčki
rodijo, je pot do drevesa še **FUUUUUUUL** dolga in **NEVARNA!**

Ko želod in žir jeseni padeta na tla, se začnejo oblizovati
divje svinje, srne in jeleni. To je njim mega dobro, tako kot
meni čips in kokice! In lahko požrejo ogromne količine. Briga
jih, če se ful zredijo. Še veseli so, da imajo zalogo maščobe
za dolgo zimo.

Nekaterim želodkom in žirkotom, ki ne končajo v požrešnih
gobcih, spomladi uspe skaliti v majcena drevesa. A tudi ta
so prava poslastica za nekatere živali.

Včasih pa je zemlja preveč suha in se posušijo.

O, madona, zdaj se mi pa tamali prav smilijo!!! že v vrtcu
morajo reveži prestatiti vse te nevarnosti!

četrtek, ČUDAŠKI STARŠI

Ej, ne moreš verjet! Ne samo, da drevesnim otročkom grozi cel kup nevarnosti, ampak tudi LASTNI starši! Celo večnost morajo namreč rasti v njihovi senci. Recimo mama Bukev ali oče Hrast svojim malčkom pustita čisto miceno svetlobe. Le toliko, da za las preživijo. Mislim, res ful prijazno! Krasna mama in oče!!

No, saj meni gresta moja dva tudi kdaj na živce, ampak vsaj v temno klet me ne zapirata!

Babi pravi, da drevesa to počnejo iz čiste ljubezni. No, meni se to ne zdi niti malo ljubeznivo. Bom jutri vprašala sovo Hu-hu, v čem je fora.

Čeprav sem komaj čakala, da grem k babi in se rešim tamale, pa tudi očija in mami, jih zdaj za pikico pogrešam. Vidim, da sploh niso tok bedni. Si bom za spominček pripopala fotko s Tinkarinega zadnjega rojstnega dneva.

petek, POČASNI KOT POLŽI

Aha, OK, mi je sova Hu-hu razložila, v čem je štos.

Drevesa niso tako okrutna, kot sem sprva mislila, imajo pa ZANIMIVE vzgojne metode! Po mojem bi se drevesni tastari dobro štekali z našim profoksom za telovadbo. Tudi on obožuje disciplino in je nor na pokončno držo. Včasih se trudi biti zabaven in se dere: „kamela!“, če se kdo puklasto drži. Ha-ha-ha, res ful ni smešno.

Takole nekako mi je razložila sova Hu-hu: velika drevesa prestrežejo skoraj vso svetlobo, zato večina drevesnih mulčkov zaradi pomanjkanja svetlobe počasi odmre. Najbolj trdoživi malčki pa si s pomočjo fotosinteze pripravijo skromno malico, zato ne napredujejo prav hitro. Hu-hu pravi, da si drevesni starši želijo, da njihovi potomci rastejo počasi, ker so potem bolj zdravi. Moja mami je čisto nasprotje. Kadar je utrujena, vzdihuje, da komaj čaka, da bova s Tinkaro končno zrastle in bo imela spet čas zase.

Tudi babi pravi, da je les dreves, ki rastejo počasi, gostejši in bolj žilav. Taka drevesa so odpornejša na vremenske ujme, njihov les pa ima tudi druge kul lastnosti. Recimo: les smrek, ki rastejo počasi in se na leto zdebijo zgolj za en do dva milimetra, ima super zvočne lastnosti. Zato je odličen za izdelavo glasbil.

4. TEDEN POČITNIC

sobota, SUPER IDEJA!

Ker sem zadnje čase toliko razmišljala o bratih in sestrah ter mamah in očetih, mi je danes kar naenkrat kapnilo, da so Žirko, Želodek, Češ in Nja v bistvu sirote. Žirko velikokrat pripoveduje zgodbo o veliki zmrzali, ki je neko zimo podrla drevesa, na katerih so zrasli. Pa tudi večina ostalih dreves v mestnem parku, kjer so živeli, se je tisto zimo podrla. Zato so gozdarji zasadili nova. Moji mali prijateljčki pa so od takrat naprej živeli pod lesko, v škatli za piškote, dokler jih ni našel Simon in jih prinesel sem, v gozd.

In ko sem razmišljala o tem, sem dobila genialno idejo! Po mojem bi bilo super, če bi se cela klapa - tudi Jelka in Bor, pa veverica Brž - odpravili na izlet v mestni park, kjer so odraščali Žirko, Želodek ter Češ in Nja. To bi bil dober izgovor, da smo spet vsi skupaj. In ker bi se lušno imeli, bi se sprti listavčki in iglavčki ponovno pofrendali. No, vsaj upam, da bi se!

Grem kar v akcijo!

nedelja, PREMIRJE

Jupijaaa, vsi so ZAAAAA! Ko sem svojo idejo opisala plodovčkom, so bili čisto iz sebe od navdušenja. Češ in Nja sta se začeli vrteti in vriskati, malemu želodku pa je šlo od ganjenosti na jok, saj bo po več kot enem letu ponovno videl domače igrišče. Kar naprej je ponavljal: „Žilko, spet se bom dličal po toboganu, po toboganu, po toboganu!“ Žirko pa ga je v smehu dražil, da še vedno ne zna izgovoriti črke R.

Ker so zganjali tak cirkus, sta iz svoje kočice na drevesu pokukala tudi Bor in Jelka. Bala sem se, da se bodo spet začeli kregati. Ampak Žirko jima je veselo pomahal, kot da ne bi bilo nič, in ju povabil na izlet v mesto. Želodek ter Češ in Nja pa so jima eden čez drugega začeli razlagati, kaj bodo počeli na igrišču. Bor in Jelka sta radovedno poslušala, zdaj enega zdaj drugega, in zraven veselo kimala.

Zdaj se moramo pa samo še dogovoriti, kdaj gremo na pot. Čim prej! Da se ne bodo spet začeli šopiriti z listi ali špikati z iglicami!

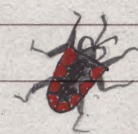
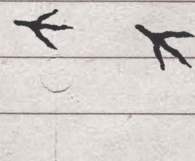

ponedeljek, ZABAVIŠČNI PARK

Ojoj, totalno sem zmatrana! Komaj še gledam, ampak sem vseeno na hitr'co skočila v šotor in zdaj z baterijo pišem dnevnik. Noro dobro smo se imeli v parku! Jaz sem bila prvič tam, saj živimo na drugem koncu mesta. Simonova šola pa je čisto zraven parka, zato gre vsak dan mimo. Do parka vodi ful lep hrastov drevored. Čeprav je sonce žgalo kot noro, je bila v drevoredu totalna senca in prijetno hladno.

Na igrišču pa je bolj malo dreves, pa še ta so čisto majhna, zato je tam sonce pribijalo kot pri norcih. Ja, itak, saj smo se do tja primajali šele okoli enajstih - v največji vročini! Čeprav smo se včeraj zmenili, da bomo štartali izpred bloka na Hrastovi stezi že zgodaj zjutraj, ko bo še hladno. Ampak preden smo se vsi spakirali, je trajalo celo večnost.

Najprej Žirko ni našel svoje rolke. In brez nje se ni hotel niti premakniti. Potem se sto let nismo mogli zmeniti, kako bomo šli do parka. Na koncu sta Žirko in Želodek zajahala veverico Brž. Češ in Nja sta se peljala s svojim avtomobilom, ki sta ga naredili sami. Bor in Jelka pa sta potovala v mojem žepu.

Ker smo prispeli v najhujši vročini, smo morali nekaj časa le počivati na klopcah v drevoredu. No, saj ni bilo tok bed. Najprej smo imeli piknik, saj nam je babi pripravila celo goro super hrane. Tako smo se najedli, da smo kar popadali po klopcah. Tamalčki so celo malo zadremali.

Ko sem ležala na klopci in gledala v krošnjo, sem videla, da so listi čisto obžrti. Le kaj jih je napadlo? Tudi z daljnogledom nisem nič pametnega odkrila. Nekaj obžrtih listov sem pobrala s pinceto in jih spravila v platnene vrečke, ki jih imam vedno s sabo. Jutri jih bom pokazala babi. Tudi Simon jih je nekaj vzel, da bo raziskoval po netu. Potem bova pa primerjala, kaj sva odkrila.

Ko je vročina popustila, se je začela zabava! Žirko je kazal Boru in Jelki razne trike z rolko. Potem pa so se vsi skupaj v nedogled spuščali po toboganu. Na koncu sva jim s Simonom naredila gromozanski peščeni grad, kjer so se igrali skrivalnice, dokler niso zaspali kar v pesku. Vse sem jih spravila v nahrbtnik in odnesla domov.

torek, NEVIHTA

uffff, ponoči sta me zbudila strašno grmenje in bliskanje! Sem bila tok crknjena, da me je zmanjkalo kar v šotoru. Nekaj kapelj je padlo tudi na dnevnik, ampak sem ga zadnji hip rešila in stekla v koč. Tudi babi se je zbudila. Pomirila me je, da ta huda nevihta divja v mestu in da pri nas v gozdu ne bo hudega.

TULE SO PA FOTKE Z NAŠEGA IZLETA,

RES SMO SE IMELI MEGAFAN!!!

Popoldne je pritekel Simon in nama z babi povedal, da je bila v mestu strašna nevihta. In v drevoredu, kjer smo ravno včeraj sedeli, se je podrla nekaj dreves! Pa kaj je s tem parkom?! A je zaklet al kaj? Tu v gozdu ni nobene škode, veter je sklatil le nekaj suhih vej, to je pa tud vse.

Babi Franja pravi, da to ni nobeno naključje. Da so drevesa najbolj varna, če se stiskajo lepo skupaj. Da se tud ona rada nasloni na ramo od prijatla. Ne pa da stojijo v ravni vrsti kot kakšni vojaki. In pol tud padejo kot postreljena.

četrtek,

POŽERUHI DEBELUHI

Tole mi je pa Simon prinesel. Je našel na netu in mi sprintal. Bom kar tule nalimala. Zgleda, da je drevored napadel HRASTOV SPREVOJNI PRELEC. Gosenic nismo videli, ker se čez dan skrivajo, zvečer se gredo pa nažirati. Temu se reče NEPOVABLJENI GOSTJE NA VEČERJI!! PA ŠE FUL POŽREŠNI ZA POVRHI!!

Hrastov sprevodni prelec

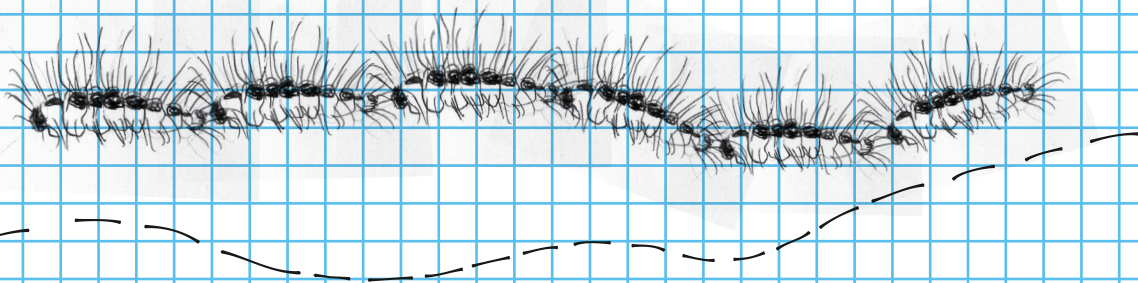
Metulji hrastovega sprevodnega prelca (*Thaumetopoea processionea*) merijo preko kril od 25 do 35 mm. Prednja krila so rumenkasto siva s 3 temnimi prečnimi progami. Zadnja krila so rumenkasto bela, pri samcu imajo sivo prečno proggo. Gosenica je modro siva, s temno glavo, in močno dlakava. Na straneh je belkasta. Na zgornji strani ima temno rdeče pege.

Hrastov sprevodni prelec roji avgusta in v začetku septembra. Samice odložijo od 100 do 200 jajčec na gladko hrastovo lubje (debla mlajših dreves in veje starejših). Ob koncu marca ali na začetku aprila se iz jajčec izležejo gosenice. Gosenice se hranijo s

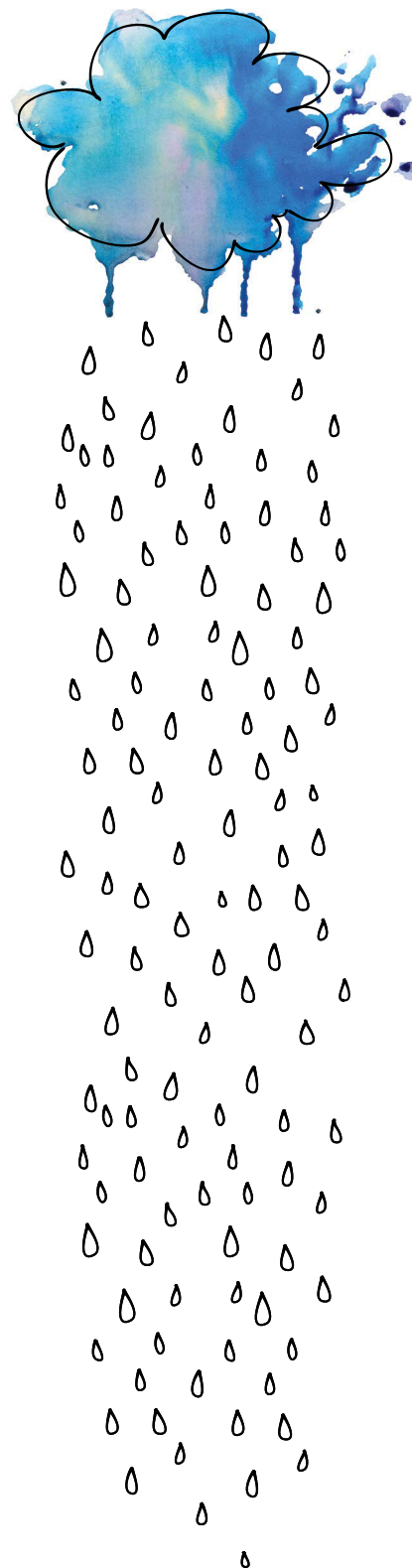
hrastovimi listi. Izločajo nitke, iz katerih v rogovili ali na drugem zavetnem mestu naredijo zapredke, v katerih v skupinah mirujejo čez dan. Aktivne so zvečer. V mraku se odpravijo na hranjenje v krošnje drevesa. Pri tem se premikajo v koloni, sprevodu, druga za drugo in v več vrstah, sprevod pa vodi ena gosenica. Med premikanjem za seboj puščajo nitke. Sredi julija se zabubijo v gnezdu. Po 2 do 3 tednih se razvijejo odrasli osebk.

Ličinke obžirajo predvsem liste hrasta, vendar lahko ob velikih namnožitvah preidejo tudi na druge listavce. V dlačicah je prisoten strup, ki na koži povzroča vnetja.

TAKOLE SE PA TE GOSENICE PREMIKAJO V
SPREVOHU. TAKO KOT SMO SE MI V VRTCU
DRŽALI ZA KAČO IN ŠLI NA SPREHOD.

UFFF! SREČO SEM IMELA, DA SEM HRASTOVE LISTE
POBIRALA S PINCETO. NA NETU JE NAMREČ PISALO, DA
SO TE GOSENICE TUL STRUPENE. ČE BI PRIJEMALA LISTE,
BI LAHKO DOBILA IZPUŠČAJE. PA SO ME RES MALO OČI
SRBELE! SAJ ME BABI VEDNO UČI, DA MORŠ BITI
V GOZDU PREVIDEN! KAR NI ISTO KOT PRESTRAŠEN!
TUDI DREVEŠA IN RASTLINE SE BRANJO PO SVOJE. PA
GOSENICE TUDI! SAJ ZA LJUDI OBIČAJNO NI NEVARNO,
AMPAK VČASIH PA JE!

Popoldne sva šla s Simonom gledat
škodo v park. Tamalih tokrat nisva
vzela s sabo. Voj, nekaj dreves je
zelo polomljenih! Simon pravi, da
bodo zdaj gotovo čisto obžagali
cel drevored. Babi se jezi, da to
ni dobro. In da niso krive veje,
ampak korenine, da so se drevesa
prevrnila. Zemlja je v mestih tako
zbita, da se korenine ne morejo
razrasti dovolj globoko. To je tako,
kot da bi jaz stala na prstih ene
noge kot balerina. Jasno, da bi me
prevrnil prvi vetrič, kaj šele nevihta.

Pa še bolna so povrhu. Baje so
se gosenice tako namnožile zato,
ker imajo rade sonce. In v parku
ga je na pretek. v gozdu, kjer imajo
drevesa največkrat strnjene krošnje,
pa so hrasti v varnem zavetju, saj je
tam okolje za gosenice manj privlačno.
vse je povezano!!!

5. teden počitnic

nedelja,
PEKLENSKA VROČINA

uff, noro vroče je! Po radiu so povedali, da je vročinski val, in da bo še cel teden totalno žgalo! To je že drugi teden zapored. Še sreča, da sem pri babi v gozdu. v mestu je po moje za crkn't. No, v naši hiši je zdaj kul, ker so nam lani montirali klimo, čeprav je bil oči najprej ful proti. Pravi, da ni ekološko. Mami pa je rekla, da v taki vročini ne more nič delati. Še posebej pa ne kuhati. In potem se je oči vdal, ker obožuje hrano, hihi.

v gozdu ni vroče, ker je zaradi dreves senca, logično. Ampak drevesa sama poskrbijo tudi za nekakšno klimo. vau! Ampak babi pravi, da kadar vročinski val traja dva tedna, tudi drevesa trpijo. včeraj sva bili na sprehodu v Smrekovem logu. Opazili sva, da ta velikim smrekam pokajo debela.

Danes zjutraj sem potem tekla še k frendom na Hrastovo stezo, da preverim, če tudi v njihovem bloku poka omet. Ampak k sreči je vse ok!

torek, RAZVAJENKE

Babi mi je pojasnila, da smreke v Smrekovem logu pokajo zato, ker rastejo na bolj vodnatih tleh. Halo? To se mi je zdelo totalno nelogično! A ne bi bilo bolj logično, če bi pokala v puščavi?! Ampak NI tako. Drevesa, ki imajo običajno dovolj vode, so razvajena!!! Nasprotno pa drevesa, ki so vajena suše, bolj varčujejo z vodo.

Tudi ljudje v puščavi pazijo na vsako kapljico vode. Mi, ki je imamo vedno na pretek, pa ne zapiramo pipe, ko si umivamo zobe, pa avte peremo s pitno vodo ... Ko je zmanjka, je pa panika. Evo, tako nekako je tudi s smrekami. Tudi one so razvajenke, ki si lahko kadar koli pogasijo žejo. Zato so med vročinskim valom čisto iz sebe.

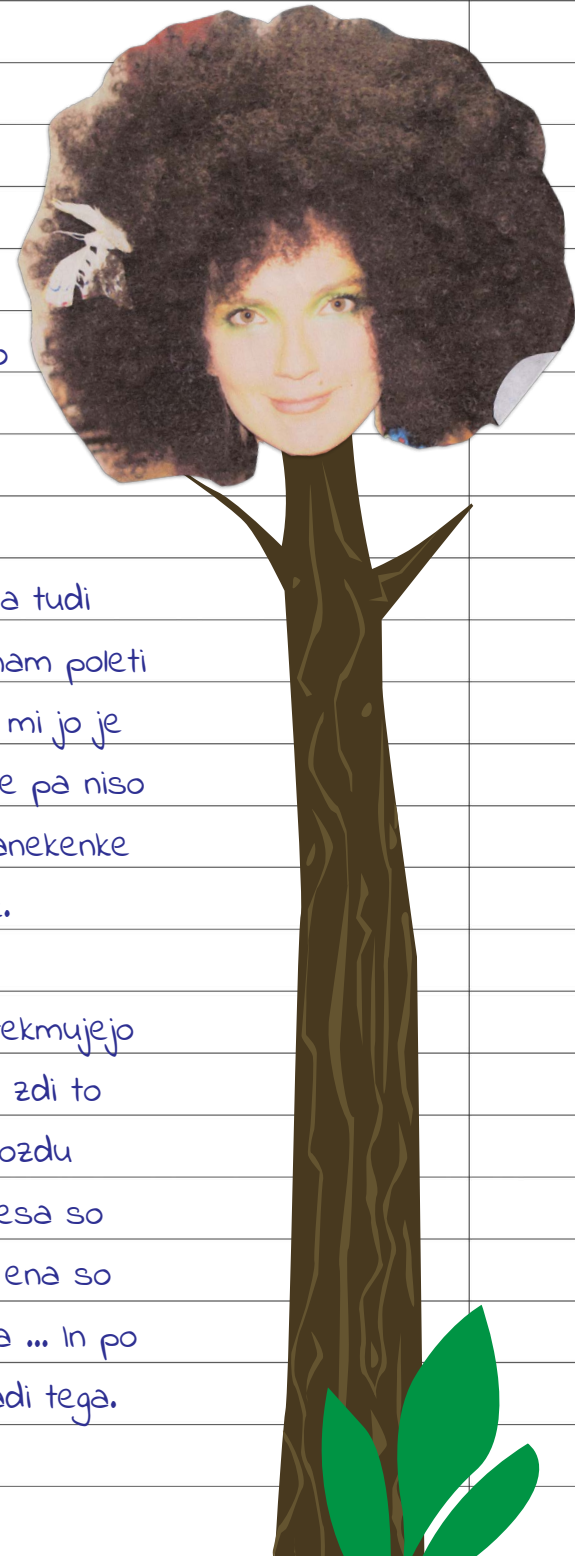
Danes sem šla spet pogledat v Smrekov log. Nekaj smrek ima več kot meter dolge rane. To je nevarno, ker lahko na ranjenem mestu v notranjost drevesa prodrejo glive. To je približno tako, kot če se nam zagnoji rana. Meni se je lani, ko sem svinjsko padla z rolerji. Najprej se mi je gnojila, potem pa se mi je naredila krasta. V gozdu sem opazila, da imajo tudi ene smreke črne smolnate kraste.

sreda,

MANEKENKE Z ZELENO ČUPO

V babičini košari s starim papirjem sem našla tudi nekaj modnih revij. Za crkn't smešne so te po starinsko zrihtane manekenke. Kakšne frizure, hihi. Takrat je bilo to ultra moderno, zdaj pa izgleda kot iz kamene dobe. Jaz nisem bila še sploh nikoli pri frizerju, ker mi mami kar doma striže konice. Moda me pa tudi niti pikice ne zanima. Tu v gozdu imam poleti ves čas oblečeno super oblek'co, ki mi jo je zašila babi. No, ampak ene stvari se pa niso spremenile niti za milimeter: vse manekenke so mlade, z napeto kožo brez gubic.

Tudi pri nas v šoli punce ves čas tekmujejo med seboj, katera je lepša. Men se zdi to totalno mimo!! Čez poletje se tu v gozdu prav spočijem od teh bedarij. Drevesa so kul! Ena so ful velika, druga micena, ena so totalno ravna, druga vsa skrivenčena ... In po mojem se prav nič ne sekirajo zaradi tega.

Ko sem gledala tiste stare revije, sem razmišljala, da so danes vsi obsedeni z mladostjo. Meni se zdi pa moja babi Franja ful lepa, čeprav je že ful stara. Obožujem njene gubice in dolge sive lase.

Danes sem opazovala drevesa v gozdu. Pri mladih drevesih je skorja totalno gladka. Ko se starajo, pa se tudi pri njih pojavljajo razpoke oziroma „gube“ v mrtvem delu skorje ali lubju. Ampak različna drevesa so različno gubasta. Tako kot ljudje! Recimo bori, hrasti in breze že zelo kmalu dobijo gube, bukke in jelke pa zelo dolgo ostanejo gladke. Hecno naključje - tudi naša prfoksa za biologijo, ki ji je ime Jelka, je že kar stara pa nima skoraj nobene gube.

Zmagovalka v gladki koži pa je zagotovo BUKEV. Ima ful lepo srebrno sivo skorjo, ki je čisto gladka tudi, ko je stara 200 let!!! Sem vprašala babi, v čem je fora. Zihir ne uporablja nočne kreme, hihi. A ima kakšen poseben mladostni gen al' kaj? Baje je štos v tem, da nima lubja, zato se živa skorja totalno prilaga deblu. In tako se ji ni treba prilagajati z gubami, no razpokami, v skorji.

Evo,
sem pofotkala
par gozdnih
manekenk:

Abies alba - JELKA

BUKEV - Fagus sylvatica

NAVADNA BREZA
Betula pendula

četrtek,

MALE KRVOSESI

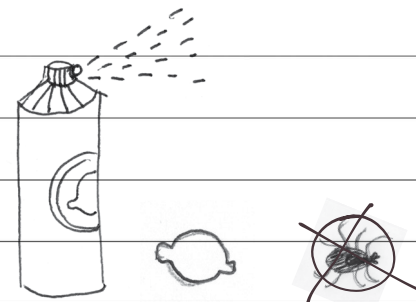

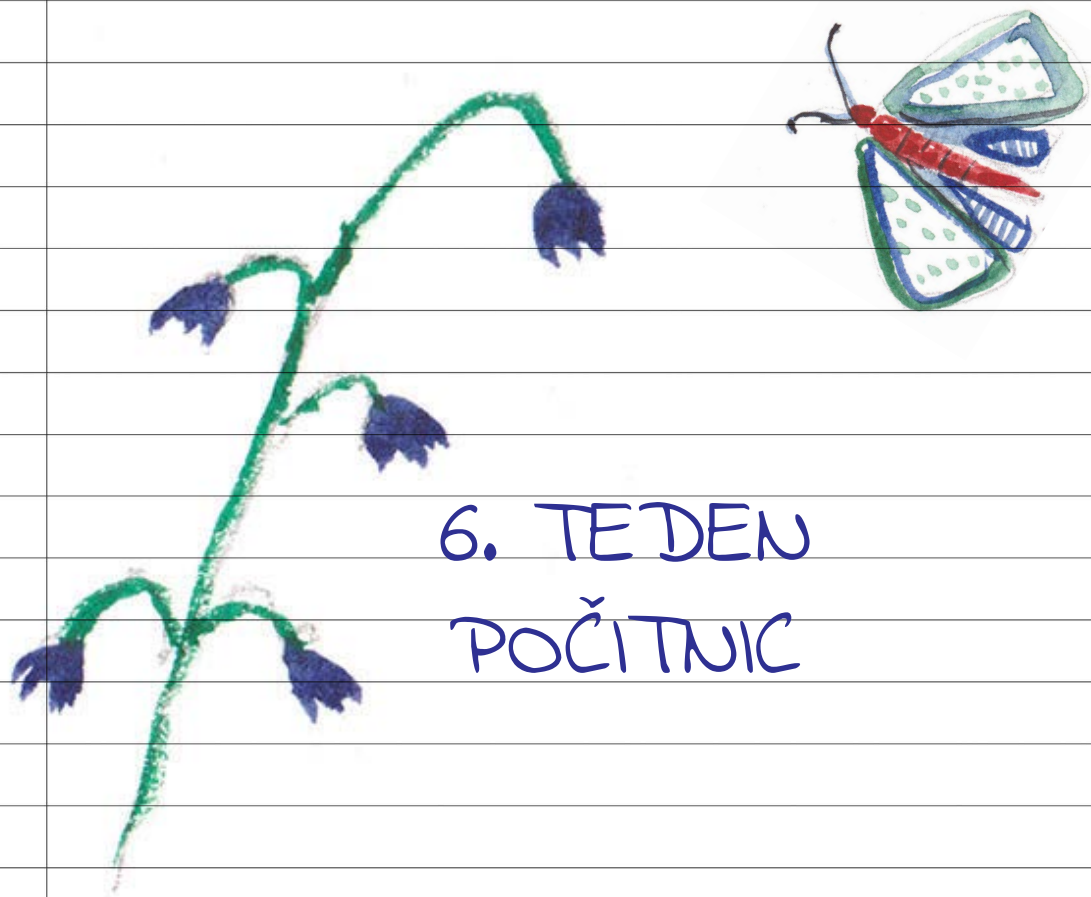
Obožujem poletje! Letos bom celih sedem tednov pri babi! Mami, oči in tamala pa gredo sami na morje. Sovražim gužvo na plaži. Pa sonce, ki nažiga sto na uro. Pol se moraš pa nonstop mazati s kremo za sončenje. v čem je fora? Jaz sem raje lepo v gozdu v senci, pa se mi ni treba mazati. No, v gozdu se moram pa špricat proti klopm. Ampak je k sreči babi naredila domače razpršilo, ki ful lepo diši in baje tudi pomaga. No, jaz se vseeno vsak večer pred kopanjem temeljito pregledam. Babi bom vprašala za recept, da bo lahko tudi mami naredila „domače pršilo proti klopm“. vem samo, da je iz CITRUSOV. Babi pravi, da klopi ne marajo kislih limon, ampak jim bolj tekne sladka kri! FUJ!!!

BABIČIN RECEPT ZA DOMAČE PRŠILO PROTI KLOPOM:

- Zavri dve skodelici vode in dodaj poljubno kombinacijo narezanih neškropljenih agrumov (limona, limeta, pomaranča, grenivka).
- V vodi naj vrejo približno minuto, nato pa mešanico še eno uro kuhaj na zmernem ognju.
- Ko se ohladi, jo precedi, tekočino pa nalij v steklenico z razpršilom.
- Mešanico razprši po koži, preden se odpraviš v naravo!

6. TEDEN POČITNIC

ponedeljek,

GOZDNE IGRE BREZ MEJA

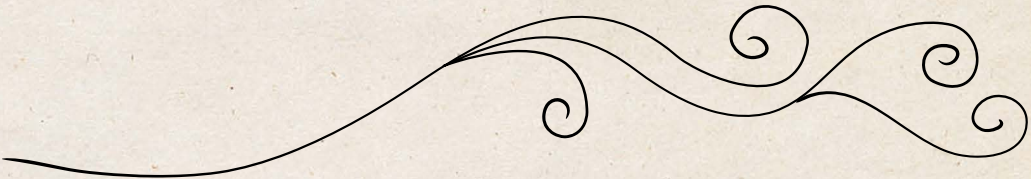
Danes sem šla na obisk k Simonu. Rekel je, da on že malo pogreša šolo. Pa saj smo šele sredi avgusta! Pri meni je obratno. Mene je groza, da sta samo še približno dva tedna počitnic, potem pa bomo spet čepeli v klopih. Če samo pomislim na šolo, me popade groza!!! Babi me miri, naj uživam, dokler trajajo počitnice, in naj ne mislim preveč na jesen! Povedala mi je tudi, kako se temu reče po latinsko. Evo, si kar zapišem - bom jeseni očarala učitelco za slovo.

CARPE DIEM = IZKORISTI DAN

Ampak Simon je totalno drug tip. On v šoli uživa. Pravi, da se rad uči, pa da ima super sošolce in profokse. Joj, ne vem, če je to sploh mogoče. No, res pa je, da je njegova šola vsaj ob mestnem parku, da lahko skozi okno gleda drevesa. Jaz iz naše učilnice vidim le avtomobile na parkirišču. Beda!!

Simon mi je predlagal, da bi skupaj organizirala nekakšno gozdno olimpijado oz. gozdne igre, kjer bi se pomerili v različnih zabavnih preizkušnjah.

Meni se zdi to super ideja! Ampak je pa dosti dela!

SEZNAM - KAJ MORAM NARDIT:

- ☒ - IZMISLITI SI IGRE (jaz)
 - ☒ - PLAKAT (Simon, na računalnik)
 - ☒ - OSEBNO POVABITI ŽIRKA, ŽELODKA, ČEŠ IN NJO, JELKO IN BORA, VEVERICO BRŽ ... (jaz)
 - ☒ - NAREDITI MEDALJE (midve z babi)
 - ☒ - POGOSTITEV (Simonova mami, Simon, jaz, babi)
-

sreda, NAJ NAJ NAJ

Evo, igre so za nami! SUPER MEGA SMO SE ZABAVALI!!!

S Simonom sta prišla tudi njegova mami in oči. No, in še dojenček v trebuhu. Prišli so vsi iz bloka na Hrastovi stezi, razen gospoda Žolne, ki ga je baje bolela glava zaradi prepiha v duplini. Hihi, kot kaže mu niti rdeča baretka ne pomaga. Jelka je povabila številčno sorodstvo iz Smrekovega loga. Prišel je cel kup storžkov, ki pa niso hoteli tekmovati, ampak so samo navijali. Ampak so bili blazno pristranski in so najglasneje vpili, ko sta tekmovala Bor in Jelka.

Najprej so bili na vrsti skoki v daljavo. Žirko se je spustil z rolko po ograji bloka, poletel po zraku in pristal sredi praproti, daleč stran od bloka. Želodek in Bor sta začela protestirati, da je to goljufanje, ampak smo ju le umirili. Žirko je tako dobil medaljo za najdaljši skok.

Potem je bilo na vrsti plezanje. Tu je bila jasno brez konkurence veverica Brž, ki je, kot bi mignil, splezala na vrh najvišje bukve v gozdu. Jelka se je genialno kotalila po hribčku navzdol. Češ in Nja sta kot pravi vrvohodki hodili po dveh vzporednih vrvicah, ki smo ju napeli visoko nad tlemi.

Želodek se je mojstrsko spustil po brzicah v čolničku iz lubja, Bor pa je rekordno daleč vrgel borovo iglico. Zvečer so vsi dobili medalje in so bili totalno hepi.

Tudi v šoli bi moralo biti tako. Nujno se je treba učiti nove stvari, tudi takšne, ki ti ne gredo najbolje od rok. Ampak super je tudi kdaj pa kdaj blesteti v stvareh, ki jih res obvladaš. Recimo Bor ne more splezati niti do najnižje veje, odlično pa meče kopje. Veverica Brž pa je super plezalka, a se na smrt boji vode, zato je ne spraviš v čoln. Jaz se zelo težko na pamet naučim kakšno pesmico. Ampak pri streljanju s fračo pa nimam konkurence.

petek, DREVESNA OLIMPIJADA

Žjutraj sva z babi ful zgodaj vstali in šli nabirat borovnice. Na poti sva srečali še družčino s Hrastove in vse skupaj povabili na palačinke. Žirko in želodek sta pomagala narediti maso, midve z Jelko sva jih pekli, Bor, Češ in Nja pa so pripravili mizo. Babi je vse ful pohvalila, ker smo pomagali.

Recept sem si zapisala, da jih bom tudi doma kdaj spekla. Borovnice bom pa tudi nabrala in jih zamrznila.

BOROVNIČEVE PALAČINKE:

- 2 jajci
- 250 g pirine moke
- 1/2 zavojčka pecilnega praška (lahko tudi soda bikarbona)
- 3 dl mleka
- 50 g skute
- ščepec soli
- 200 g borovnic (lahko tudi malin)
- 1 zavitek vaniljevega sladkorja
- 3 jedilne žlice sladkorja (oz. po okusu)
- malo olja za peko palačink

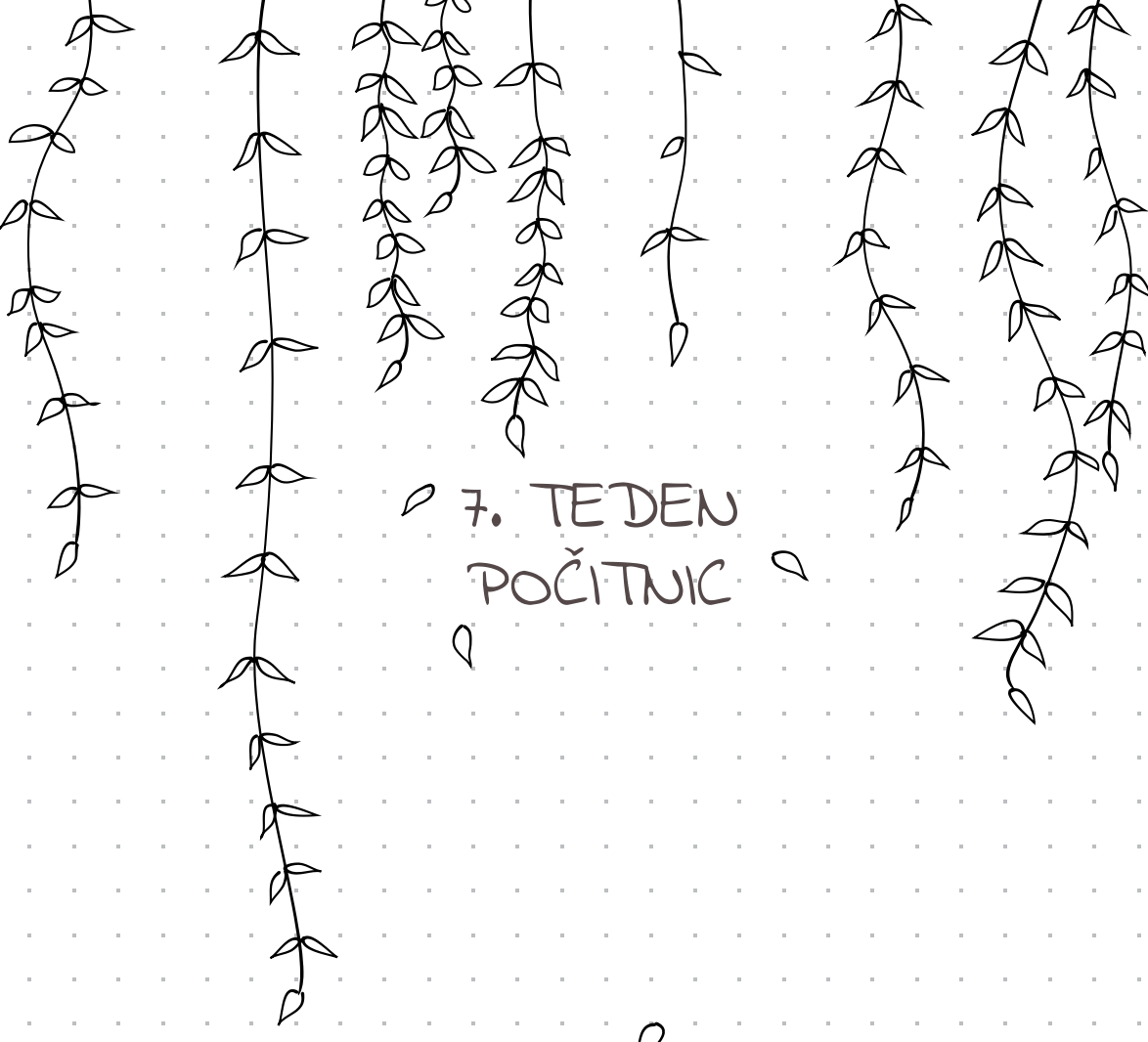

Po zajtrku smo vsi razkazovali svoje medalje. Malo smo se hecali, ker niso niti zlate, niti srebrne, niti bronaste, ampak LĚSĚNĚ! In potem je babi rekla, da so pravzaprav vsa drevesa zmagovalci. Da je prav vsako v nečem najboljše. Žirko je takoj začel dražiti želodka, da je bukev boljša od hrasta.

Babi je rekla, da bi BUKEV res dobila medaljo za rokoborbo in skok v višino. V zmernem podnebnem pasu, kjer so dolga poletja in mile zime, je bukev preprosto NEPREMAGLJIVA. Najhitreje raste in se zrine skozi krošnje drugih dreves in jim tako ukrade skoraj vso svetlobo. HRAST pa bi zmagal na maratonu vzdržljivosti. Če raste na samem in mu ni treba tekmovati z borbenimi bukvami, lahko živi več kot PŎL TISOČLETJA!

Smreka bi dobila medaljo za zimске športe, saj lahko preživi tudi v gorah blizu drevesne meje, kjer je le nekaj tednov dovolj toplo, da tvori sladkor in les. Jelša pa je specialistka za vodne športe, saj dobro uspeva tudi v nepriljubljenih vlažnih tleh, kjer ostalim drevesom zgnijejo korenine.

Potem je babi povedala nekaj ful pametnega: da NI toliko važno, katero drevo je v čem najboljše, ampak da SO NAJMOČEJŠA VSA DREVESA SKUPAJ!! VEČ RAZLIČNIH DREVES KOT RASTE V GOZDU, BOLJ ZDRAV JE!

7. TEDEN POČITNIC

nedeja,

SKORAJ KONEC POČITNIC ☹️

Ahhh, počitnice se bližajo koncu! Šest tednov je minilo, kot bi mignil. Kmalu me prideta iskat mami in oči. Pravita, da moram biti zadnji teden doma, da se v miru pripravim na šolo. Nimam pojma, kako se lahko pripraviš na šolo?! Mogoče tako, da se en teden cmeriš. Sovražim nakupovanje zvezkov in knjig. In novih oblek in čevljev tudi. Zadnjič sva s Simonom našla na internetu novico, da delajo obleke iz dreves. Ampak niso lesene, hihi, saj se v takšnih ne bi mogel premikati. Iz lesa z napredno tehnologijo pridobijo vlakna za izdelavo oblek. Evo, takšna oblačila bi pa tudi jaz z veseljem nosila!

Ful bom pogrešala babi Franjo! Saj oči in mami sta tudi OK. Ampak onadva vedno nekaj delata in obožujeta mesto. Jaz pa imam najraje gozd. In z babi se nama nikoli ne mudi. Skupaj si kuhava zeliščne čaje in pečeva borovničeve palačinke in klepetava v nedogled. Pa še cel kup BFF-jev imam tu. No, saj Simon me pride kdaj obiskati tudi v mestu.

Zvečer imava skrivni sestanek v mojem šotoru.

Rada bi pripravila super praznovanje za babičin rojstni dan. Stara bo 70 let! Joj, cela večnost. Ampak upam, da bo še dolgo živel.

ponedeljek, PRESENEČENJE

Joj, do babičinega rojstnega dne sta samo še dva dneva! No, saj je skoraj vse pripravljeno. Žirko, želodek, Bor in Jelka so narisali krasen transparent, na katerem piše:

FRAJERKA FRANJA, VSE NAJBOLJŠE ZA 70 LET! Res je totalno hud! Črke so v babičinih najljubših barvah - zeleni in oranžni. Pravi, da obožuje tako pomladno kot jesensko listje in da ima rada tako začetke kot konce.

Gospod in gospa Žolna ter Čes in Nja pa so izdelali mega darilo: hiško za hroščke. Babi obožuje hrošče: rogača, govnača, pa tudi alpskega, bukovega in hrastovega kozlička. Nedaleč od najine koče leži staro podrto deblo, v katerem je cel kup žuželk. Jaz grem velikokrat sama tja in jih opazujem s povečevalnim steklom.

Hišico za hroščke, ki jo bo babi dobila za darilo, bova postavili k vhodnim vratom ali pa celo na okno, da jih bova lahko nenehno opazovali. Babi se rada heca, da je to boljše kot vsaka televizija.

To pa je ROGAČ, ki kot odrasla žival živi le nekaj tednov, večino življenja - lahko tudi osem let - pa preživi kot ličinka.

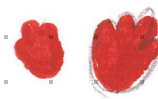

ROGAČ

HIŠKA

To super hiško so naredili gospod in gospa Žolna ter Čes in Nja.

To je moj najljubši hrošček, ki se imenuje ALPSKI KOZLIČEK in je ponekod že zaščiteno, ker jih je ful malo.

ALPSKI KOZLIČEK

sreda,

KOLIKO LET IMAŠ?

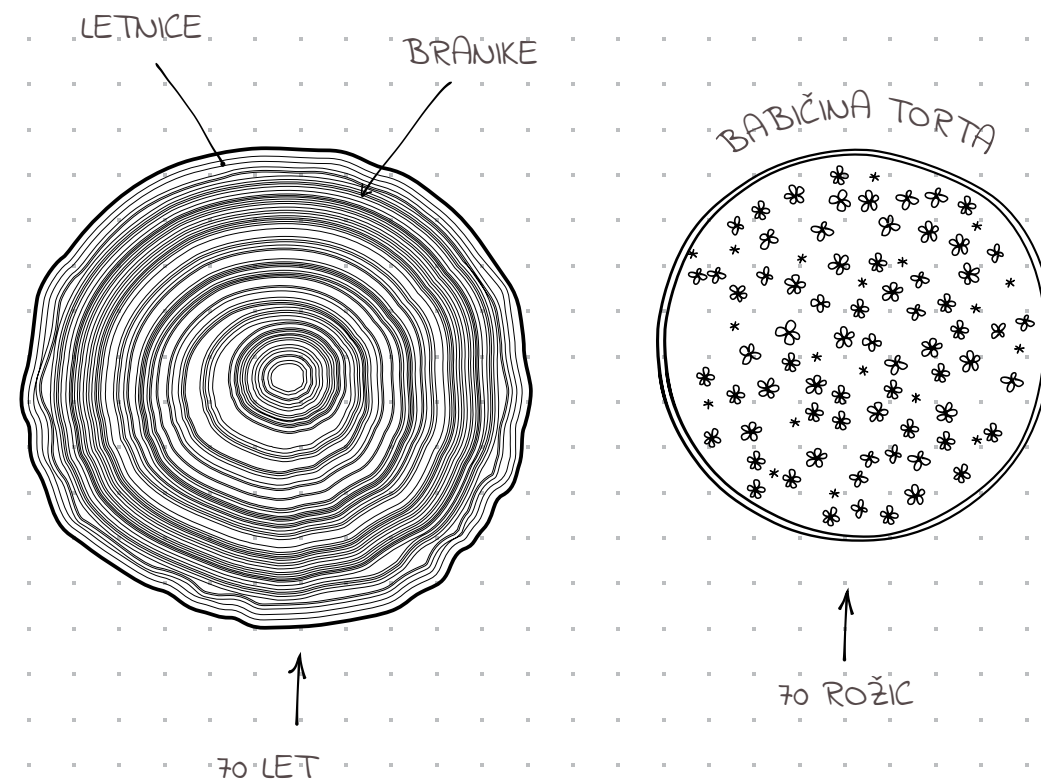
uf, kako sem zmatrana, ampak tako fino zmatrana. Zabava je totalno uspela! Prišli so vsi s Hrastove steze, pa babičina prijateljica Mara, pa oči in mami in Tinkara. Simon pa je prišel sam, ker sta njegova oče in mami odšla v porodnišnico. Babi je spekla noro dobro torto, na njo pa je potresla sedemdeset pisanih rožic, za vsako leto eno.

Z babi sva ful lepo pogrnili pred kočo: okoli lesene mize sva razvrstili stole, narejene iz razžaganega debla. In kar naenkrat me je stol spomnil na babičino torto! Na njem niso bile potresene rožice, pa tudi svečke niso bile prižgane, ampak vseeno sem lahko preštela, koliko je bilo staro drevo, ko se je podrlo oz. so ga posekali. To naše je bilo staro kar 120 let! No, saj za drevo to ni tako veliko.

Oči me je naučil šteti drevesna leta, ko sem bila še čisto majhna.

Ampak takrat sem znala šteti samo do deset, zato nisem nikoli mogla do konca prešteti vseh letnic.

Takole se šteje DREVESNA LETA:

BRANIKE so letni prirastek lesa.

LETNICA je meja med dvema branikama.

Kadar so branike široke, pomeni, da se je drevo v enem letu precej odebelilo, kadar pa so ozke, je bil letni prirastek majhen.

Ko me je mami danes zagledala, je na ves glas zavriskala, da sem noro zrastle! Kot kaže imam letos velik prirastek! 😊
Babi pa se je hecala, da se je ona skrčila.

sobota,

SLOVO

Oči in mami in sestrice so tri dni ostali z nama v gozdu, zdaj pa se skupaj vračamo domov. Joj, kar na jok mi gre. Ampak saj pridem kmalu spet obiskat babico. S Simonom pa se vidiva že jutri, saj grem z mami k njim na obisk, da vidiva njegovo sestrico. Ime ji je Višnja in rodila se je ravno na babičin rojstni dan! To ime je predlagal Simon. Češ in Nja sta bili malo užaljeni, da ni raje Češnja.

Tokrat mi je bilo še posebej hudo, saj sem svoje ljube plodovčke - žirka, želodka, Češ in Njo ter Bora in Jelko - videla zadnjič. Vsi skupaj so se odločili, da je čas, da zrastejo v drevesa. Poiskali so lepo jaso v gozdu, kjer jih bo Brž prijazno zakopala v zemljo. Babi me je objela in rekla, da bodo tako iz otročkov počasi zrasli v mlada drevesca in nato čez dolgo vrsto let v mogočna drevesa. In nežno dodala, da sem se tudi jaz to poletje spremenila iz deklice v dekle.

To je moj zadnji zapis.

MOJ GOZDNI DNEVNIK JE ČISTO POLN!

Čez teden dni začnem spet pisat v šolske zvezke.

No, saj čisto miceno se pa veselim.

GOZDNI DNEVNIK

Silva
Slovenica

Založnik: ZALOŽBA SILVA SLOVENICA

Leto izdaje: 2017

Odgovorna urednica: prof. dr. Hojka Kraigher

Glavni uredniki: Boris Rantaša, dr. Urša Vilhar, dr. Peter Železnik

Tehnična urednica: Laura Žižek Kulovec

Strokovni pregled: doc. dr. Jožica Gričar, dr. Maarten de Groot,
dr. Andreja Kavčič

Besedila: Maša Ogrizek, BPCS

Ilustracije in oblikovanje knjige:
Slavica Danič, Art Rebel 9

Animacije: Larisa Kotnik, Art Rebel 9

Izdelava aplikacije razširjene
resničnosti: Kristjan Hlaj, Art Rebel 9

Produkcija:

Art Rebel 9 in BPCS

Naklada: 500

Cena: brezplačno

1. izdaja

CIP – Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32
087.5

OGRIZEK, Maša
Gozdni dnevnik / [Besedila Maša Ogrizek : ilustracije Slavica Danič]. – 1. izd. –
Ljubljana : Gozdarski inštitut Slovenije, Založba Silva Slovenica, 2017

ISBN 978-961-6993-35-7
1. Gl. stv. nasl.

291068672

FINANCIRANJE:

RAZVOJ SISTEMA MONITORINGA GENETSKE PESTROSTI GOZDNEGA DREVJA

Izdajo knjige je omogočil projekt LIFEGENMON (LIFE/ENV/SI/000148), ki ga sofinancirajo Evropski finančni instrument za okolje LIFE, Ministrstvo za okolje in prostor ter Gozdarski inštitut Slovenije.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR

